

เทศน์อุบรมมราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

จุดหมายปลายทางของสากชาตอธรรม

เราที่ได้ช่วยพื่น้องทั้งหลายนี้ เราช่วยด้วยการพิจารณาเต็มทั่วอกทุกด้านทุกทาง นะ ผลจะออกແงได ๆ พื่น้องทั้งหลายก็ทราบไปตามที่กล่าวมาเหล่านี้แหละ นี้ได้พยายามเต็มกำลังตลอดมา นี้ก็กำลังยุ่งกับพื่น้องทั้งหลายเรียกว่ากวนกันแหละ ทอง ๑๐ ตันนี้ ก็ เพราะคิดหมวดแล้วเมืองไทยเรา ทอง ๑๐ ตันนี้เท่านั้นที่จะยกเมืองไทยเรา ขึ้นด้วยความส่งงาน มองที่ไหนมองหมวดแล้วนะ อันนี้จะตอบรับความล่อมใจที่ผ่านมา เมื่อ ๓-๔ ปีนี้ไดเป็นอย่างดี นี่จะจึงว่าเมื่อช่วยชาติ อะไรเป็นเครื่องหมายของการช่วยชาติ จึงต้องยกເອาทองคำขึ้น นี่เราก็จะพยายาม เวลา呢ก็ยังเหลืออยู่ ๔ ตันกว่าเท่านั้น เอง เราไดแล้ว ๔ ตันกว่าแล้ว จะพยายามให้ได้ตามความมุ่งหมาย เพื่อจะเกิดทุนเมือง ไทยเราขึ้นถึงความส่งงาน นี่หลักใหญ่ที่เราไดพยายามอยู่เวลา呢

ส่วนдолสารได้เท่าไรมันก็หนุนกันไปนั้นแหละ เวลา呢ก็ได ๗ ล้านแล้ว กว่า ทองคำจะถึง ๑๐ ตัน долสารเราค่อนข้างแน่ใจว่าจะต้องถึง ๑๐ ล้านนะ เวลา呢ได ๗ ล้านแล้ว จะหนุนกันไปเรื่อย ๆ เงินบาทเวลา呢เราก็ช่วยอย่างที่เรียนให้ทราบแล้ว เราผู้จัดผู้ทำเงินสดนี้ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน โอ้ หนักเหมือนกัน คือที่หลักใหญ่จ่อใส่ทองคำ เรา จะเอาเงินสดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แต่ครั้นแล้วทั่วประเทศไทยเราก็กันของคลังหลวงทั้งนั้นนะ คนนั้นขาดนี้ ๆ ล้อมหน้าล้อมหลังเลยไม่ทราบจะแยกไปทางไหน สุดท้ายคลังหลวงใหญ่เลยจะไม่ได มีแต่ลูกເօาไปกินหมวด พ่อเลยไม่ไดจะว่าไง คลังหลวงใหญ่เป็นพ่อเป็นแม่ ไอลูกคลังหลวงใหญ่ มั่นมากเหลือเกิน คนนั้นมาซ่องนั้น คนนี้มาซ่องนี้ ก็ต้องแยกไปทางโน้นแยกไปทางนี้ ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน โอ้ หนักมาก

เวลา呢ก็ไดเรียนให้พื่น้องทั้งหลายทราบ เงินสดเราที่อยู่ในธนาคารไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านแหละ ส่วนมากถ้าอยู่ในธนาคารนี้เราจะเอาออกซื้อทองคำทั้งหมวดไปเลย ไม่แยกออกมาเพื่อประชาชนทั่วประเทศไทยเรา เราเอาที่ไม่ไดเข้านั้น พอมานี้ก็แยกออก ๆ ส่วนไหนที่เข้าบัญชีเรียบร้อยแล้ว แยกจากบัญชีซึ่งซื้อทองคำดังที่เคยปฏิบัติมาจะ สำหรับเงินสดที่เราไดเข้าบัญชีโครงการช่วยชาติแล้วนั้น ยังไม่ปรากฏว่าเราไดเอากองไปทางอื่นนะ มีแต่ซื้อทองคำ ๆ เข้า ๆ อยู่ตลอดมา เวลา呢เงินสดเราอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้านแหละ อันนี้ก็เจียดເօาไว้นั้นไม่ให้ครมฯแตะ มีอะไร ๆ ก็แยกເօาออกจากนี้ ไม่ให้เข้าไปในนั้น แยกออกจากช่วย ๆ เรื่อย ๆ ไป

คือความจำเป็นอย่างมากเวลานี้ก็คือโรงพยาบาลต่าง ๆ อันนี้หนักมากนน ทางโรงพยาบาลเมื่อเข้าไม่จำเป็นเขาก็ไม่มาขอเรา เรายังเห็นใจทางโรงพยาบาล เมื่อจำเป็นจริง ๆ แล้วค่อยมา เมื่อเป็นอย่างนั้นเราก็ต้องเห็นใจกัน เมื่อมาหากันแล้วก็ต้องเลี้ดให้กัน ๆ แบ่งทางโน้นทางนี้แบ่งรับแบ่งสู้ทั่วถึงกัน นี่ที่ว่าเงินที่เอาเข้าห้องคำไม่ได้ตามกำหนดกฎหมายที่ก็ เพราะเหตุนี้เอง พื่น้องทั้งหลายก็ทราบแล้ว ซึ่งเคยเรียนให้ทราบ

นี่ล่าด้วยก็ตึกใหญ่ ๆ หลัง ๓ ชั้นโน่นนั่น ของเล่นเมื่อไร เวลาที่กำลังรื้อถอน ไอ้ที่มันชำรุดทรุดโทรมอะไร ๆ ออกแล้วจะปลูกใหม่เริ่มด้วยกันนั้นแหละ พ่อรื้อถอน เสร็จแล้วก็ปลูกใหม่ นี่ก็ไม่ใช่เล่น โครงการไม่่อยากตอบนะ ว่าจะหมดไปเท่าไร คือเราเอาความสมบูรณ์ด้วยเหตุด้วยผล ที่จะจ่ายมากันน้อยในแต่ละแห่ง ๆ เป็นประมาณ เราไม่เอาเงินไปกำหนดว่าที่นั่นจะจ่ายให้เท่านั้น ทำอย่างนั้นไม่ได้ มันเหมือน นับเบี้ยใส่มือกัน ยื่นมา yin ไปเหมือนเข้าซื้อขายกัน อันนี้ไม่ใช่การซื้อขาย เป็นเรื่องช่วย กันการอนุเคราะห์กัน เราจึงเล็งถึงเหตุผลมากกว่าอย่างอื่น จะหมดมากหมดน้อยเท่าไร เมื่อเหตุผลลงกันได้แค่ไหน เอ้า ช่วยกันได้แค่นั้น พ่อเสร็จแล้วก็หมดเท่านั้นพอ

เราไม่กะไม่ตั้งไว้แหล่ ว่าอันนั้นหมดเท่านี้ คือเพื่อไว้ตามเหตุที่จำเป็น ไม่สมควรได้แล้ว ออกจะที่นี่นั่น ช่วย ๆ ๆ อย่างล่าด้วยกันนี้ ๒ หลังยังไม่แล้วนั่น ยังจะ มีอะไรแทรกเข้ามาอีก เพราะทางเรื่องจำบประมาณไม่ค่อยได้ ความจนตกรอกจนมุม มันก็รวมอยู่ในนั้น พวนักโภชก็จำเป็น เรายังเห็นนักโภชกคุณ เราก็คุณ มองดูเรื่องของ คน ความผิดความพลาดมีได้ด้วยกันทุกคน โครงการทางไหนเมื่อพลาดพลั้งไปแล้วก็ ต้องช่วยเหลือกันตามกำลังที่จะช่วยได้

เวลานี้กำลังเริ่มล่าด้วยแห่งเดียวแต่เป็น ๒ หลัง จากนั้นก็ทางพังงา โรงพยาบาล ทางจังหวัดพังงา อันนี้ก็มีบุคคลาด ท่านคลาดท่านเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่ ในตัวจังหวัดพังงา อยู่บุนกะเข้า ท่านเป็นพระวัดนี้ออกไป ที่นี่เมื่อทางนั้นขอร้องมาด้วย ความจำเป็นเราจึงติดต่อไปหาท่านคลาด ให้ท่านคลาดเป็นผู้ดูแลควบคุมประสาน กันกับหมอยิ่ง พยาบาลทางยา นี่มีบุคคลาดเป็นผู้ติดต่อกับโรงพยาบาลแทน เรา นี่ก็กำลังเริ่มแล้ว เวลาที่เริ่มพร้อมกันกับทางล่าด้วย อันนี้ให้เป็นเรื่องของท่าน คลาดทั้งหมด เรายังไงแล้วว่าให้ทำให้ดีนั่น นี่ลำดับย้อนนี้ บอกทำให้ดี แล้วทุกสิ่งทุก อย่างการจับการจ่าย ค่อยบอกมาเท่านั้นเราจะเป็นผู้จับจ่ายแต่ผู้เดียว แต่เรื่องอะไรนั้น ให้ท่านคลาดมีอำนาจหน้าที่เต็มเหมือนกันกับเราไปสิ่งเอง เราสั่งเรียบร้อยแล้ว ให้ท่าน คลาดเป็นผู้ทำงานประสานกับหมอยิ่ง พยาบาล กับทางโรงพยาบาลทางยา จะบอก ให้ทำอะไร ๆ ให้ทางโน้นทำเอง เวลาที่ล่าด้วยก็ ๒ ตึกแล้วก็ทางโรงพยาบาลทางยา ๑ ตึก นี่กำลังขึ้นพร้อมกัน ๓

ส่วนทางท่าอุเทนนี้คงจะถึง ๗๐% แล้วแหล ฯ เราก็ด่าว่าอย่างน้อย ๗๐% ส่วนโนนสั้นนี้มันจวนเต็มที่แล้ว มีแต่ติดฟินติดไฟบานประตูหน้าต่าง นอกนั้นเรียบร้อยหมดแล้ว แล้วล่าดพื้นก็มีเท่านั้นเอง ส่วนใหญ่ผ่านมาเรื่อย ๆ อย่างนี้แหล ฯ ที่นี่การช่วยเหลือโรงพยาบาลต่าง ๆ จึงพูดไม่ได้แล้วเวลาที่เพราระมันกำลังเข้าจุดใหญ่ โรงพยาบาลในนั้นต้องให้รอจังหวะเลียก่อน เพราระเวลาที่เรากำลังเข้าจุดใหญ่ นี่จะที่ว่าเงินช่วยชาติเรา มันก็ได้ช่วยชาติไปทางนี้ก็ทั่วประเทศไทยไปเลีย ช่วยชาติที่จะเข้าคลังหลวงก็เลยเปิดประตูไว้อย่างนั้น ไม่มีทางเข้าไป เปิดประตูโดยรับทองคลังหลวง แล้วลูก ๆ ของคลังหลวงเอาไปกินหมด เข้าใจไหม ทั่วประเทศไทยลูกของคลังหลวงเอาไปกินหมด

การเทคโนโลยีการพัฒนาทั้งหลายก็คงจะทราบเรียบร้อยแล้วว่า การเทคโนโลยีเราจะเทคโนโลยีให้เท่าที่จำเป็น เราจะไม่เทคโนโลยีเมื่อตอนแต่ก่อน เพราระชาตุขั้นอีเป็นไปไม่ได้แล้ว เลี้ยงก์ฟังซิ เทคโนโลยีแบบเลี้ยงเครื่องจะไม่ออกเทคโนโลยีแรกนะ ครั้นต่อไปก็ค่อยซัดเจนขึ้น ๆ เรื่อย ๆ เราจะเทคโนโลยีให้เฉพาะที่จำเป็น ๆ ด้วยความเกี่ยวโยงกับทองคำนำหน้า ๑๐ ตัน ที่เราเป็นผู้ขอร้องจากพัฒนาทั้งหลายในทองคำจำนวนนี้ เรื่องจึงเกี่ยวโยงกับการเทคโนโลยีการในนามเรานะ เป็นผู้นำไปโดยปกติ นี่จะที่มีการเทคโนโลยีคือมันเกี่ยวโยงกับทองคำ ถ้ามีตั้งแต่ทองคำ ๑๐ ตันไม่มีเทคโนโลยีอะไรเลย ขัดกัน ต้องมีผู้นำ ใครเป็นผู้นำก็เราเป็นผู้นำ นำมาก็ต้องมีสายเกี่ยวโยงกันอย่างนี้แหล ฯ จนกว่าจะทองคำเรียบร้อยเมื่อไหร่ มันล้มลงนะการเทคโนโลยีการ ล้มด้วยชาตุด้วยขั้นอี เราก็ไม่ล้มในทางจิตใจ ใจใจหรือธรรมเรามาไม่ล้ม

เราพูดจริง ๆ ความเมตตาสุดส่วนแก่โลกทั่ว ๆ ไป เราอย่าว่าแต่เมืองไทยเรา เลย โลกทั่ว ๆ ไป เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม มีเหมือนกันกับมนุษย์เรา มากกว่ามนุษย์เรา ท่านทั้งหลายยังให้พวากتابอดมันโกรกอยู่หรือ เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ไม่มี เหล่านี้ พวากتابอดมันออกหน้าออกตาหนะ อดดิบอดดี พวากتابดีก็พลอยไปกับคนตาบอดให้มันจุงลงเหวลงบ่อไปหมดนะเวลาที่นี่ นี่จะเรื่องความเมตตาพระพุทธเจ้าและสาวกผู้เชี่ยวชาญทำประโยชน์ให้โลก เทวบุตรเทวดา ก็เป็นบริษัทบริหารของท่านอย่างนี้เหมือนกันกับเรานี่จะ ผิดอะไร

ตาเป็นใหญ่ในทางดู อะไรใหญ่กว่าตาไม่ได้ หูเป็นใหญ่ทางฟัง เราก็เห็นอยู่ในตัวของเรานะ มันใหญ่คุณละทิศทาง ต่าจะปฏิเสธว่าเลี้ยงไม่มีไม่ได้นะ หูจะปฏิเสธว่ารูปไม่มีไม่ได้ ที่เป็นวิสัยของตาเห็นอยู่นี่นะ แล้วที่นี่เลี้ยงไม่มี เลี้ยงนี่เป็นวิสัยของหูจะรับฟัง มันเป็นใหญ่คุณละทิศทางตามหน้าที่ของตัวเอง นี้วิถีจิตใจและธรรมของพระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน ควรจะอกรับทางไหนมันก็แบบเดียวกันนี้เอง เรายังจะปฏิเสธอยู่

หรือ อย่างตา หู จมูก ลิ้น กาย เรายังใช้คุณลักษณะทาง เราก็ยังใช้มาตลอดตามหน้าที่ของมันนั่นแหละอวัยวะของเรา

ที่นี่จิตใจที่ท่านบรรจุธรรมไว้อย่างพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านผู้เชี่ยวชาญ ท่านบรรจุไว้เต็มแล้วควรจะออกແง່ไหนท่านก็ออก แม้แต่มนุษย์นี้ก็ยังออกແง່ต่าง ๆ กันไม่ได้เหมือนกันนะมนุษย์ แล้วจากนั้นก็เทวดา อินทร์ พรหม พากเปรตพากผีประเภทต่าง ๆ ที่จะสังเคราะห์กันในແง່ใด ๆ เป็นวิธีการของธรรม ของท่านผู้เมตตาโลกจะสังเคราะห์ตามกาลหรือสถานที่อันควร ท่านก็ทำของท่านไปอย่างนั้น แต่เมื่อไม่มาเกี่ยวข้องกันก็เหมือนสิ่งนั้นไม่มี เช่นเดียวกับเวลาท่านเกี่ยวข้องกับพากเทพพากเทวบุตร เทวดาก็เหมือนมนุษย์ไม่มี แบบเดียวกัน ท่านไม่ได้อเมาพูด เวลาเกี่ยวข้องเทวบุตร เทวดา สอนเทวบุตรเทวดาง่ายกว่าสอนมนุษย์มากนะ มนุษย์มันซึ่งเหม็นด้วย เทวดาไม่ค่อยซึ่งเหม็น จึงสอนง่ายกว่ากัน

คนหนึ่งเห็นด้วย ๑๐ คนค้าน เป็นอย่างนั้นนะ เทวดาไม่ได้ค้าน จึงต่างกันอย่างนี้ ศาสนาพระพุทธเจ้าสมบูรณ์แบบยังบอกแล้ว ไม่ลบล้าง อะไรมีบวกกว่ามี ควรจะสังเคราะห์สัตว์โลกประเภทใดสังเคราะห์ตามนั้น ๆ ตามฐานะของศาสตรองค์เอก เราไม่ได้รู้เรื่องรู้ราวหูหนวกatabudhi ไปคอยลบคอยล้างคอยต้านทาน คอยทำลายศาสตราองค์เอก มีแต่พากตาบอดหั้นนี้ไปทำอย่างนี้ พากเราให้พิจารณาตัวให้ดี อย่าทะนงนะ ความอดีของเรานี้ล้มมันจะพาราให้จม พระพุทธเจ้าพระองค์ไม่ได้จม ไม่ได้สอนสัตว์โลกให้จมด้วย พากเรานี้หั้งตัวเองก็เป็นความสำคัญเพื่อตนจะล่อมจม แล้วก็ควรต้อนไปหาคนอื่นให้ล่อมจมไปด้วยกัน มีแต่พากตาบอดหั้นนี้ นี่ล่ะที่ว่าศาสนาจะไม่มี ๆ คือพากหูหนวกatabudhi มันหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ มันลบมันล้างออกสنان

คลื่นของสัตว์ตาบอดนี้คลื่นมหาสมุทรสูงไม่ได้นะ มากกว่านั้นหนักหนากว่านั้น อีก พระพุทธเจ้าจึงห้อพระทัยซึ่งนี่เราก็ยังมีว่าศาสนาธรรมมีพ่อสมควรเชื่อธรรมรู้เชื่อธรรมแล้วมีนิสัยรับกันได้กับของดี ๆ คือธรรมคือธรรมเป็นของเลิศเลอสุดยอด คือธรรมนี่ เรา秧มีนิสัยพร้อมได้ ผู้ที่มีแต่หู ตา จมูก เป็นชุ่งทั้งท่อนั้นเต็มบ้านเต็มเมืองมันรับไม่ได้มี酵ะ พากที่รับไม่ได้พากทะนงตนสุดยอดแล้วพากนี้แหละจะจะปั่งเลยเที่ยว ไม่มีใครจะอดเก่งต่อศาสตราแล้วได้ชัยชนะมาครองตัวเอง เหยียบศาสตราลงแล้วได้ครองความสุขความเจริญยิ่งกว่าศาสตราองค์เอก ไม่มีแม้รายเดียว มีแต่พากที่จะจะหั้นนั้น แหลก

ธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร ท่านจึงบอกวิธีการ ศาสนาธรรมที่เรียกว่าสากาตธรรมตรัสริสไว้ชوبแล้ว ๆ นี้แหลกคือทางเดิน ทางเปิดสิ่งทั้งหลายออก นี่พระองค์ได้เปิดหมดแล้ว เห็นเรียบร้อยแล้วจึงเอาธรรมประเภทนี้มาสอนโลกให้

ก้าวเดินตามวิธีนี้ การไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวก็จะดีขึ้นด้วยการแนะนำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า คำว่า สวากาตธรรม คือตรัสไว้ชอบแล้วตรัสไว้ดีแล้ว ไม่มีอะไรขัดแย้งหรือบกพร่องแม้แต่นิดเดียว จึงเรียกว่าสวากาตธรรม ตรัสรธรรมสอนโลกสอนอย่างนี้นะ ที่เราสวดอยู่ทุกวัน สวากาโต ภาควา ဓมโน นั่นแหล่ะ

สวากาโต คือสวากาตธรรมนั้นเอง ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ ไม่มีผิดมีพลาด พระองค์นำมาสอนโลก ผู้ปฏิบัติตามสวากาตธรรมนี้ก้าวเดินตามนั้นจะเจออะไร ถ้าไม่เจอตามสายทางที่ทรงสอนไปแล้วนั้น เจอเรื่อย ๆ ๆ จนถึงวิมุตติหลุดพ้นเป็นจุดหมายปลายทางจากสวากาตธรรมนี้ทั้งนั้น นอกจากนี้ไปไม่ได้นะ ความอวดดีowardเด่น หูหนวกatabอดอย่าไปอวดธรรม ลงเทลงบอ กันทั้งนั้น ไม่มีทาง อย่าไปหวังนะ ไอ้ความหวังมันเต็มตัว ๆ นั่นแหล่ะ แต่ไม่เห็นสมหวัง มันก็ไม่เห็นโทษแห่งความหวังบ้า ๆ บอ ๆ นั่นนะ ถ้าทำตามธรรมแล้ว เอ้า หวังตามธรรม ทำตามธรรมได้ตตลอด ๆ ถ้าหวังตามกิเลส วิงตามกิเลสไม่มีทาง เอ้า จับคำนี้ไว้ให้ดีนะ วิงตามกิเลสหังตามกิเลส วิงตามกิเลสไม่มีทาง มีแต่จะไปเรื่อย ๆ ถ้าวิงตามธรรมหวังตามธรรมได้โดยลำดับลำด้า จนถึงวิมุตติหลุดพ้นได้ไม่ส่งสัย พากันจำเรานะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นแหล่ะ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท долลาร์ได้ ๗ ดอลล์ กษินเงินสดได้ ๑ กอง รวมทองคำหักหงุดหักทั้งที่เข้าแล้วและยังไม่เข้าคลังหลวงได้ ๕,๒๖๑ กิโล กษินทองคำ ๔๔,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้แล้ว ๑๐๗ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒๖ บาท ๓ สลึง เงินสดได้แล้ว ๑,๔๔๒ กอง เท่ากับเงิน ๒,๔๔๗,๒๐๐ บาท รวมกษินทองคำและเงินสดได้ ๑,๕๔๙ กอง ไม่รวมเช็ค ยังขาดอยู่อีก ๘๒,๐๔๑ กอง กรุณา ก้าวเดินตามนี้ไปทุกวันได้ทุกวัน ๆ

นี่ทางพระก็กำลังพยายามขวนขวยกัน ดังที่อาจารย์นิดพูดตะกี้นี้ วัดนั้นได้เท่านั้นกิโล ไม่ใช่พระตายกันหมดแล้วหรือ วัดหนึ่งได้ตั้ง ๔-๕ กิโล จะเอาเงินมาจากไหนถึงได้ว่าอย่างนั้นละซี ที่ว่านี้คือประชุมกัน ทางวัดก็ประชุมกัน แต่ละวัด ๆ พยายามขวนขวยตามแต่จะได้มาเท่าไร ท่านคงไปตกลงกันเองวัดนั้นให้ได้เท่านั้นเท่านี้ สำหรับเรางเรามีบอก มีแต่ให้แยกให้แยกกันไปตามกำลังของแต่ละแห่ง ๆ ในวัดนั้น ๆ แล้วก็รวมกันเข้ามา อันนี้เราเป็นผู้สั่งเอง ส่วนที่จะแยกแยกไปวัดไหนเท่าไร ๆ ให้เป็นเรื่องของท่านพิจารณา กันเอง วัดที่เราพูดนี่หมายถึงวัดกรรมฐาน ไม่ว่าที่ไหน ๆ แยกกันไป เฉพาะในวงหลวงปู่มั่นนี่เรียกว่าไปทั่ว กันหมดเลย

พวกเด็กเล็กเด็กน้อยก็พากันจำเรียนน่า มีอาจารย์ติดมาด้วยหรือเปล่า หรือมีตั้งแต่เด็กมา ครูอาจารย์มาหรือเปล่า ถ้าไม่มาจะໄล่เด็กกลับทุกคนเลยเที่ยวนะ เราจะเอาครูอาจารย์มาทรมานกัน

อ่านธรรมะหลวงตามวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com